

Vlk a beran

Pohádky ze světa

Vynalézavostí dokážeme přemoci i silnější, než jsme my sami. Malý beránek se zatoulal v lese, čehož chtěl hned využít hladový vlk, který měl v plánu si ho dát k večeři. Narazil však na beránkovu vychytralost. Ten si díky své vynalézavosti a pohotovosti zachránil život, a to hned dvakrát.

🕒 3 min

😊 3+

Byl jednou jeden malý beránek, který se velmi rád toulal a zkoumal všechno kolem. Jednoho dne se zatoulal až do **hustého lesa**. V lese se mu velmi líbilo, a tak si vůbec nevšiml, že sešel z cestičky. Když zjistil, že nedokáže najít cestu zpět na louku, ulekl se a začal splašeně pobíhat sem a tam. Jeho vystrašené bečení uslyšel **hladový vlk**. Vydal se za beránkem, a když ho uviděl, rozhodl se, že si ho dá k večeři.

Ale beránek začal vlka přemlouvav: „Vlčku milý, nejez mě teď, když jsem ještě **tak malý**, vždyť co budeš ze mě mít? Ani nebudeš vědět, že máš něco v žaludku. Počkej, až vyrostu, a potom si na mně více pochutnáš.“

„Hm, máš pravdu. Počkám, až povyrosteš a zesílíš, potom tě **sním**,“ řekl vlk a pustil beránka na svobodu.

Čas plynul a z malého beránka vyrostl velký a statný beran. Jednoho dne opět potkal vlka, který mu daroval život.

„Nu co, berane, nezapomněl jsi na svůj slib?“ zeptal se ho vlk.

„Ovšem, že nezapomněl,“ odpověděl beran, „ale teď jsem zase příliš velký a šlachovitý, jen si na mně zuby vylámeš.“

Vlk se pořádně rozhněval. **Zlostně zavyl**, protože pochopil, že beran ho chce přelstít. Trval na tom, že sliby je třeba plnit, a tak se chystal berana stůj co stůj sníst.

Ale beran **dostal nápad**: „Dobrá tedy. Mám ale poslední prosbu. Tam za lesem je velký kopec. Vylezu nahoru a ty čekej pod kopcem s otevřenou tlamou. Skutálím se dolů a vletím ti rovnou do břicha. Ty mě nebudeš muset žvýkat, nevlámeš si zuby a pro mě to bude takto lehčí.“

Vlkovi se beranův nápad celkem zamlouval. Přece jen i on už měl svoje roky a zuby měl všelijaké, vylámat si je opravdu nechtěl.

Vydali se tedy ke kopci. Vlk zůstal s otevřenou tlamou čekat pod kopcem a beran se vydal nahoru. Na kopci se porozhlédl, **nádech, výdech**, rozběhl se dolů co mu síly **stačily** a vletěl vlkovi do tlamy. Ostrými rohy mu rozpáral **břicho**, vylezl ven a uháněl **rychle pryč**. Když se vlk vzpamatoval, nechápal, kam se beran poděl, a tak si jen řekl, že na tak velkého berana mu **jaksi rychle vytrávil**.